

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2021 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Leszek Osiński

Protokolant: starszy sekr. sądowy Ewa Romanowska

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. - -----

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2020 roku, 23 lutego 2021 roku, 9 marca 2021 roku, 14 grudnia 2021 roku

sprawy K. S.

córki M. i E. z domu J.

urodz. (...) w Ś.

oskarżonej o to, że: w dniu 19 sierpnia 2019 roku w E., pow. g. (...), woj. (...)- (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. zasadę ostrożności w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej(...), w którym przewoziła znajdujące się w fotelikach na tylnym siedzeniu pojazdu córki H. S. – lat 2 oraz Z. S. – lat 4, przy czym fotelik Z. S. nie był prawidłowo na siedzeniu, przekroczyła oś jezdni i wjechała na pas i tor ruchu pojazdu jadącego z naprzeciwka tj. samochodu marki S. (...) o nr rej(...), w wyniku czego nieumyślnie spowodowała wypadek w ten sposób, iż zderzyła się z tym pojazdem w wyniku czego kierujący pojazdem S. (...) R. K. doznał mnogich obustronnych złamań żeber, złamań kości skokowej lewej i kości sześciennej prawej, złamana blaszki trzonów kręgu L3 oraz stłuczenia narządów jamy brzusznej z płynem w jamie brzusznej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała R. K. na okres powyżej 7 dni, a nadto Z. S. doznała złamania kości czołowej, dołu przedniego czaszki, złamania szczęki typu L. F. III z krwawieniem śródczaszkowym i obrzęku mózgu, złamania kości nosa, krwiaka podpajęczniczkowego w okolicy siodła tureckiego, oraz w płatach czołowych i nadnamiotowo w płatach potylicznych, ogniska stłuczeń mózgu w obrębie obu płatów czołowych, ciemieniowych i potylicznych, krwiaka zagałkowego przy górnej i przyśrodkowej ścianie prawego oczodołu z pęcherzykami powietrza w oczodole, ogniska stłuczeń w płacie górnym płuca prawego i w segmencie 3 płuca lewego, rany głowy okolicy czołowej, zasinienia powieki oka prawego oraz powieki oka lewego, zasinienia okolicy biodrowej które to obrażenia stanowią ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci długotrwałej choroby realnie zagrażającej jej życiu a H. S. doznała otarć naskórka głowy okolicy czołowej prawej, otarć naskórka szyi po stronie lewej, otarć naskórka okolicy lewego obojczyka oraz miejscowego przekrwienia w obrębie brzucha, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni

tj. o przestępstwo z art. 177 §2 kk w zb. z art. 177 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżoną K. S. za winną tego, że w dniu 19 sierpnia 2019 roku w E., pow. g. (...), woj. (...)- (...) nieumyślnie naruszyła zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. zasadę ostrożności wyrażoną w art. 3 ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej (...), w którym przewoziła znajdujące się w fotelikach na tylnym siedzeniu pojazdu córki H. S. – lat 2 oraz Z. S. – lat 4, przekroczyła oś jezdni i wjechała na pas i tor ruchu pojazdu jadącego z naprzeciwka tj. samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego nieumyślnie spowodowała wypadek w ten sposób, iż zderzyła się z tym pojazdem, w wyniku czego kierujący pojazdem S. (...) R. K. doznał mnogich obustronnych złamań żeber, złamań kości skokowej lewej i kości sześciennej prawej,

złamana blaszki trzonów kręgu 1.3 oraz stłuczenia narządów jamy brzusznej z płynem w jamie brzusznej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała R. K. na okres powyżej 7 dni, tj. popełnienia występku z art. 177 § 1 kk i w związku z tym po zastosowaniu art. 59 kk odstępuje od wymierzenia jej kary;

II. na mocy art. 43a § 1 kk orzeka wobec oskarżonej K. S. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote, dwadzieścia cztery grosze) tytułem zastępstwa procesowego małoletniej pokrzywdzonej z urzędu;

IV. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 315/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. S.	Czyn przypisany - art. 177 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Z uwagi na treść wniosku Prokuratora, uzasadnienie pisemne wyroku ograniczono do wskazania motywów rozstrzygnięcia o karze o innych konsekwencjach prawnych czynu (art. 422 § 2 kpk). W tym miejscu nadmienić jednak trzeba, iż w wyniku postępowania dowodowego sąd zmienił opis czynu i jego kwalifikację prawną, o czym strony zostały uprzedzone. Istota tych zmian - zaakceptowana przez strony procesu - polegała na wyeliminowaniu w jego opisie (i dalej -</p>			

z kwalifikacji prawnej) części odnoszącej się do pokrzywdzonych Z. S. (brak adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy czynem oskarżonej a obrażeniami doznanymi przez pokrzywdzoną) oraz H. S. (naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni).

Mając na uwadze wyniki postępowania dowodowego, sąd uznał oskarżoną K. S. za winną popełnienia czynu z art. 177 § 1 kk. W sprawie ponad wszelką wątpliwość doszło do nieumyślnego naruszenia przez oskarżoną zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym wyrażonej w art. 3 ust. 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowym. Naruszenie to polegało na chwilowym zaprzestaniu obserwacji toru jazdy i odwróceniu się do tyłu, w stronę dzieci siedzących na tylnej kanapie. To spowodowało utratę panowania nad pojazdem. W wyniku tego K. S. zjechała na przeciwległy pas ruchu, którym poruszał się pojazd S. (...) prowadzony przez R. K.. W wyniku zderzenia pojazdów R. K. doznał obrażeń szczegółowo opisanych w zarzucie. Obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni. Tak opisane zachowanie oskarżonej

wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 177 § 1 kk.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. S.	I	I	<p>Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, sąd miał na uwadze, iż w przedmiotowej w pełni uzasadnione było sięgnięcie do instytucji odstąpienia od wymierzenia kary (art. 59 kk). Art. 59 kk przewiduje możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat albo karą łagodniejszego rodzaju i społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, jeżeli orzeka jednocześnie środek karny, przepadek, lub środek kompensacyjny, a cele kary zostaną w ten sposób spełnione. W przekonaniu sądu przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary zachodzą w przedmiotowej sprawie. Za przedstawicielami doktryny należy wskazać, iż przepis art. 59 KK znajduje zastosowanie w przypadku, gdy z celowościowego punktu widzenia nie jest konieczne, aby sprawca odbywał karę, stanowiącą sankcję za popełniony przez niego czyn.</p>

Jednocześnie dla zapewnienia realizacji funkcji sprawiedliwościowej prawa karnego, nie pozostaje on bezkarny – sąd odstępując od wymierzenia kary orzeka odpowiedni środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny (art. 59 KK, red. Grześkowiak 2021, wyd. 7/Gądzik, Legalis/elekt.). Dodać trzeba także, że odstępianie od wymierzenia kary może mieć miejsce, kiedy analiza stopnia społecznej szkodliwości czynu wykaze, iż jest on większy niż nieznaczny, lecz jeszcze nie znaczny (P. G., Aktualne problemy odstępiania od wymierzenia kary jako klauzuli generalnej (art. 59 kk), PS 2009/7-8/, s. 150–151, dostęp: LEX/elekt.). Przekładając powyższe na realia niniejszej sprawy, należało mieć na względzie, iż K. S. prowadziła i prowadzi ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe. Zdarzenie będąc obecnie przedmiotem oceny sądu stawi w życiu oskarżonej oraz jej rodziny tragedię, z której skutkami trzeba będzie się zderzać już przez całe życie. Chodzi mianowicie o uszczerbek na zdrowiu dziecka oskarżonej, które w wyniku niezadziałania pasa bezpieczeństwa odniosło rozległe

obrażenia. Wymaga i będzie wymagało w przyszłości intensywnych zabiegów usprawniających i przygotowujących do samodzielnego życia. Obecnie cała uwaga oskarżonej skupiona jest na pomocy córce. K. S. zrezygnowała czasowo z zatrudnienia, chcąc w jak największym stopniu uczestniczyć w rehabilitacji i nauce córki Z.. Zważyć należy przy tym jeszcze raz, iż pomiędzy zachowaniem K. S. a wyrządzeniem obrażeń u jej córki nie zachodził przypisywalny związek przyczynowo-skutkowy. Wyjaśniono to w trakcie postępowania dowodowego, w którym kluczowe zeznania (oraz dokumentację fotograficzną) przedstawił świadek L. K. (k. 524v.-525, k. 519). Po zapoznaniu się z tym materiałem, identyczne stanowisko przedstawił także biegły W. G. (k. 643). W tym kontekście sąd podziela stanowisko, iż w sprawie stopień społecznej szkodliwości czynu był większy niż nieznaczny (co wyklucza warunkowe umorzenie postępowania karnego), lecz zarazem nie był znaczny. K. S. naruszyła zasadę ostrożności w sposób nieumyślny.

Przekroczenie osi jezdni i zjazd na przeciwległy pas ruchu, nie były związane z wyprzedzaniem, czy nieostrożnym omijaniem

innego pojazdu. Do utraty panowania nad pojazdem doszło w wyniku chwilowego spojrzenia na dzieci siedzące z tyłu, które zaczęły zachowywać się niepokojąco. Wówczas to wręcz normalnym odruchem matki było zwrócenie uwagi na dzieci, co niestety w tym wypadku wiązało się z utratą panowania nad pojazdem. Za ten błąd K. S. płaci ogromną cenę w życiu osobistym. Niepotrzebne jest w tym stanie rzeczy sięganie dodatkowo po środki represji karnej. K. S. jest osobą dojrzałą, w pełni ukształtowaną, stabilną. Samo postępowanie i konieczność powrotu pamięcią do traumatycznych zdarzeń było dla niej dostateczną karą. Rozumiał to także pokrzywdzony R. K., który złożył oświadczenie, iż nie oczekuje karania oskarżonej, wiedząc jaka tragedia spotkała małą Z. S.. R. K. oświadczył także, że nie żąda orzeczenia środka kompensacyjnego. Mimo odniesionych obrażeń, R. K. eksponował przede wszystkim rozmiar tragedii, jaka dotknęła rodzinę oskarżonej, a zwłaszcza jej dziecko. Postawa pokrzywdzonego, godna najwyższego podziwu i szacunku, wskazuje zarazem kierunek orzeczenia sądu. Sąd nie powinien w realiach niniejszej sprawy

			<p>przyczyniać się do powiększenia rozmiaru traumy. Orzeczenie zgodne z wnioskami oskarżyciela publicznego byłoby nieuzasadnione z punktu widzenia celów kary i zadań postępowania karnego. Byłoby aktem niczym niezrozumiałej odpłaty za popełniony czyn, bez uwzględnienia szeregu okoliczności składających się na obraz przedmiotowej sprawy. Z uwagi na to sąd pozostaje w przekonaniu, iż odstąpienie od wymierzenia kary spełni także cele prewencyjne.</p>
K. S.	II	I	<p>Odstępując od wymierzenia kary, sąd był zarazem obowiązany do orzeczenia środka karnego, przepadku lub środka kompensacyjnego (art. 59 kk). Oczywiście, w świetle okoliczności ujawnionych w trakcie procesu najtrafniejszym rozstrzygnięciem byłoby orzeczenie środka kompensacyjnego na rzecz pokrzywdzonego R. K.. Rozstrzygnięciu temu, o czym była już mowa, sprzeciwił się sam pokrzywdzony. R. K. miał świadomość, w jakiej sytuacji po wypadku znalazła się oskarżona oraz jej rodzina. Konieczność ratowania życia ciężko rannego dziecka, a następnie jego rehabilitacja pochłania praktycznie wszystkie</p>

			<p>środki rodziny oskarżonej. Sąd też jednoznaczna deklaracja pokrzywdzonego, który stosowne odszkodowanie uzyskał od ubezpieczyciela oskarżonej. W tym stanie rzeczy sąd na mocy art. 43a § 1 kk orzekł wobec K. S. świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 złotych. W ocenie sądu będzie to wystarczająca reakcja, zwracająca zarazem uwagę na konieczność zachowania na drodze rozwagi i czujności. Należy wyrazić nadzieję, iż środki pozyskane tą drogą posłużą Funduszowi Sprawiedliwości na pomoc osobom pokrzywdzonym w wypadkach drogowych. W ten sposób dokona się symboliczny gest czyniący zadość pokrzywdzonym w tego typu zdarzeniach. Kwota świadczenia pieniężnego została dostosowana do możliwości płatniczych oskarżonej, która obecnie nie pracuje, a wszelkie dostępne środki przeznacza na leczenie i rehabilitację córki Z..</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III i IV</p>	<p>O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 5 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Zgodnie z tym sąd obciążył oskarżoną K. S. opłatą w kwocie 30 złotych. Wydatkami w sprawie obciążył natomiast Skarb Państwa. Rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględnia wynik procesu, w którym sprawstwo czynu z art. 177 § 1 kk i wina oskarżonej zostały dowiedzione. Jednocześnie należy wskazać, iż do rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu niezbędne były wiadomości specjalne, co pociągnęło konieczność</p>	

dopuszczenia dowodu z opinii biegłych. W trakcie procesu pojawiły się z kolei wątpliwości, które wymusiły dopuszczenie opinii uzupełniających. Na skutek tego została zakwestionowana jedna z głównych tez oskarżenia prowadząca do zarzucenia oskarżonej spowodowania obrażeń u pokrzywdzonej Z. S.. W tym stanie rzeczy obciążanie oskarżonej kosztami opinii (a już zwłaszcza opinii uzupełniających) byłoby rozstrzygnięciem niezrozumiałym i godzącym w elementarne poczucie sprawiedliwości. W sprawie dowiedziono wszak, iż obrażenia ciała Z. S. wiązały się z niezadziałaniem pasa bezpieczeństwa, na co oskarżona nie miała żadnego wpływu. Sąd zważył ponadto na obecną bardzo ciężką sytuację finansową rodziny oskarżonej. Obrażenia Z. S. wymagały licznych pobyków w szpitalach i sanatoriach. To wymagało znacznych nakładów finansowych. Dodatkowo K. S. ze względu na konieczność stałej opieki nad córką (pobyty w szpitalach i sanatoriach) zmuszona była zrezygnować z pracy zawodowej. To uszczupliło, i tak już wątle, jej możliwości finansowe. Konieczność zapłaty wydatków, na które składają się przede wszystkim znaczne

koszty opinii biegłych, przerasta w związku z tym możliwości płatnicze oskarżonej. Z tego też powodu wydatkami w sprawie sąd obciążył Skarb Państwa. Podobnie ma się rzecz, jeśli chodzi o koszty pomocy prawnej udzielonej małoletniej pokrzywdzonej Z. S. z urzędu przez adwokata M. Z..

6. 1Podpis